

روش و مراحل نصب کابینتهای

توزيع کابل فیبر نوری ۱۴۴ رشته

ODC

Optical Distribution Cabinet

(Outdoor)

مقدمه

توسعه روزافزون ارتباطات شهری از یک سو و افزایش تعداد کابل‌های مورد نیاز در شبکه مخابرات باعث شد که تعداد زیادی داکت اشغال گردد و از سوی دیگر تراکم شدیدی از این کابلها در سالنهای انتقال ، اتاقهای کابل و فاصله این دو محل در مراکز تلفنی بوجود آمد ، لذا جهت برطرف نمودن این معضل ساخت کابینت های نوری پرظرفیت یعنی ۱۴۴ و ۲۸۸ رشتہ فیبر نوری در داخل کشور آغاز گردید . کابینت توزیع کابل فیبرنوری Optical Distribution Cabinet که به اختصار ODC نامیده میشود، قادر است ارتباط سیستم های Access را که به نام ONU معروف است با کابل‌های اختصاصی سازمانها و مشترکین از طریق شبکه فیبر نوری با شبکه مخابرات برقرار نماید .

شکل (۱): کابینت توزیع کابل فیبر نوری ۱۴۴ و ۲۸۸ رشتہ فیبر نوری

. ظرفیت کابینتها مورد نظر

با توجه به شکل (۱) متناسب با کابل‌های ارتباطی موجود دو نمونه یکی به ابعاد $1200 \times 1600 \times 800$ cm³ برای توزیع کابل‌های ۱۴۴ رشتہ و دیگری به ابعاد $1200 \times 1600 \times 1600$ cm³ برای توزیع کابل‌های ۲۸۸ رشتہ طراحی شده است . کابینتها Out door و از جنس فلزی بوده و اجزاء اصلی آن شامل (Cable clamp) در کنارهای تجهیزات نگهدارنده کابل های ورودی و خروجی در بخش تحتانی ، مدیریت عمودی جمع آوری کابل‌های اضافی فیبرنوری (Vertical management) در دیواره جانبی و تعدادی شلفهای OCDF برای اتصال فیبرهای نوری و نصب پیگتل ها و آدپتورها نام بردۀ می شود. در این طراحی با توجه به شکل (۱) تعداد شش عدد شلف برای ۱۴۴ رشتہ و ۱۲ عدد برای ۲۸۸ رشتہ در نظر گرفته شده است .

مراحل و نحوه اجرا ، نصب کایینت به شرح زیر خلاصه گردیده است :

۱. نصب سکوی بتونی
۲. نصب کایینتهای توزیع کابل فیبر نوری روی سکو
۳. آماده سازی تجهیزات ورودی کابل
۴. آماده سازی کابل
۵. نحوه آرایش لوزتیوبهای هلی کال شده کابل ورودی
۶. آرایش و نصب کابلهای خروجی و یا عبوری (کابلهای ONU ها و کابلهای اختصاصی)
۷. ساختمان و انواع شلف ها
۸. آرایش و نصب کابلهای عبوری در شلف OCDF
۹. آرایش کابلهای هلی کالی و پیگتیلها در مرحله ورود و داخل کاست
- ۱۰ - پیگتل های سمت مشترکین (ONU سایر سازمانها و ارگانها)
- ۱۱_ شماره گذاری پیگ تیلهای
- ۱۲_ تجهیزات و وسایل کار

کابلهای فیبرنوری ورودی به کایینت و همچنین کابلهای خروجی از آن ، ابتدا از طریق حوضچه ها وارد سکوهای بتونی شده و سپس از مسیر گلندهای مخروطی کف کایینت ، به داخل آن هدایت می شود . باید توجه داشت که:

سکوی مذکور بصورت پیش ساخته، در جاریز و یا از ۴ قطعه بتونی مجزا از هم تشکیل شده است . نقشه قطعات مربوطه در ضمیمه (۱) را نشان داده است

این سکوها را بایستی بر روی زمین متراکم و مسطح قرار داد ، و هنگام اتصال قطعات به یکدیگر از واشرهای آبیندی استفاده شود.

در هنگام اتصال قطعات به یکدیگر، سوراخهای لوپیایی شکل مربوط به پایه نصب کایینت را مطابق شکل (۲) با مهره های داخل سکو، تنظیم نمود.

مطابق نقشه ضمیمه (۲)، لوله های PVC حاوی کابلهای فیبرنوری از حوضچه ها قبلاً به محل قرار گرفتن سکو هدایت شده باشد .

شکل (۲): سوراخ های محل قرار گرفتن مهره اتصال کایینت بر روی سکو

۲_ نصب کایینتهای توزیع کابل فیبر نوری روی سکو

در قسمت زیرین کایینت مطابق ضمیمه (۳) کلاف فلزی بعنوان پایه نگهدارنده کایینت ها به منظور سوار نمودن و استقرار کایینت بر روی سکو در نظر گرفته شده است. این کلاف فلزی توسط درب های رنگی (سبز) محافظت می شوند . برای دسترسی به سوراخهای چهار گانه اطراف پایه نگهدارنده که به منظور اتصال کایینت به سکو در نظر گرفته شده " بایستی توسط آچار مخصوص دریچه های محافظ فوق را از جلوی پایه کلاف فلزی مشابه شکل (۳)، باز نمایید ، برای بلند کردن کایینت از روی زمین و قرار دادن آن بر روی سکوی بتونی دو سوراخ عرضی در قسمت پایه های نگهدارنده کایینت تعییه شده است. با قرار دادن دو لوله نمره یک اینچ در این سوراخ ها (لوله ها را با قطر کمتر از ۳۰ میلیمتر انتخاب نمایید) چهار دستگیره موقت بوجود می آید که توسط آنها کایینت برآختی قابل جابجا شدن می گردد و به سادگی مطابق شکل (۳) می تواند بر روی سکو قرار گیرد . در نهایت پس از تنظیم های لازم توسط پیچ های نمره ۱۲ می توان کایینت را بر روی سکو محکم و ثابت نمود .

شکل (۳): نحوه قرار گرفتن مهره اتصال کابینت بر روی سکو و میله جایگاهی کننده کابینت

۳ آماده سازی تجهیزات ورودی کابل

همانطوری که از شکل (۴) ملاحظه می شود، در کابینت های ۱۴۴ چهار جفت Cable management در ردیف پایین قرار دارند و توضیح اینکه Cable management ها جهت حلقه کردن لوز تیوبهای اضافی و رزرو بکار می رود و به منظور سهولت عبور کابلها و آرایش دهی آنها با توجه به شکل (۳) دویم حلقه فلزی زیرین نزدیک به گلندهای ورودی کابل (Vertical Management) محل رول شدن لوز تیوبهای اضافی (باز شوند). (باشد توجه نمود که این قطعات در جای مناسبی تگهداری شوند تا در صورت نیاز در آینده بکار روند، همچنین جهت جلوگیری از گم شدن پیچ های آنها بهتر است این پیچ ها را دوباره در جای خود بسته شوند) تعداد حلقه های فلزی Vertical management در کابینت ۱۴۴ چهار جفت و در ۲۸۸ هشت جفت که در قسمت کناره های جعبه های اتصال OCDF نصب شده اند.

شکل (۴): سیستم مدیریت عمودی جمع آوری و ذخیره سازی کابل

در کف کابینتهای ۱۴۴ یک دریچه و کابینت ۲۸۸ دو دریچه ($30 \times 40 \text{ cm}^2$) قرار دارند، با بازنمودن پیچ های مربوطه این دریچه ها از کف جدا شده و کابلهایی که از داخل حوضچه وارد سکو می شوند، قابل دسترس قرار می گیرند. در طرفین هریک از دریچه ها دو ردیف گلن لاستیکی مخروطی مطابق شک (۳) مشاهده می گردند.

شکل (۴): دریچه کف کایبینت و گلند های مخروطی

گلندهای کناری از نوع با قطر بزرگ و گلندهای سمت دریچه ها از نوع با قطرهای کوچکتر در نظر گرفته شده اند که در مجموع برای کابلهای با قطر ۸ تا ۳۲ میلیمتر مناسب خواهند بود . در کایبینت های ۲۸۸ محل ورود کابل اصلی که از سمت مرکز داخل کابلهای خروجی (کابلهایی که به ONU متصل می شوند یا کابل اختصاصی سازمانها هستند) متناسب با داکت ورودی به سکو گلند آنها انتخاب شود و دقت شود هیچکدام از کابلها در فضای داخل سکو دارای خمش غیر مجاز نباشد . پیشنهاد می شود که در کایبینت ۱۴۴ مطابق شکل (۵) گلند انتهائی سمت راست جهت ورودی کابل فیبرنوری ۱۴۴ رشته، و با توجه به شرایط ساختاری کایبینت های ۲۸۸ مطابق شکل (۵) ردیف های میانی آخرین گلند نزدیک به جداره پشتی کایبینت به کابل فیبرنوری ۲۸۸ رشته ورودی

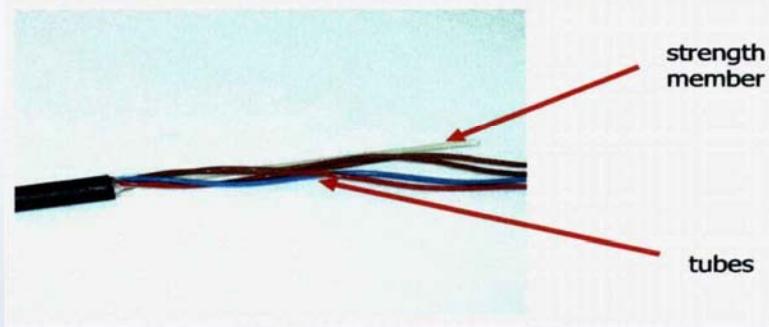

شکل(۵): ناحیه و محل گلند های ورودی کابل ۱۴۴ و ۲۸۸ رشته

اختصاص داده شود یعنی(کابلی که از سمت مرکز تلفن می آید) و مابقی گلندها می توانند (با در نظر گرفتن قطر گلند و قطر کابل) برای کابلهایی که از سمت مشترکین ، و یا عبوری متناسب با داکت ورودی و متناسب گلند های موجود انتخاب گردد. همچنین جهت سهولت عبور کابلهایی که (مشترکین و ONU ها) در آینده نصب می شوند همیشه عبور اولین کابلها را از انتهایی ترین گلند ها (نزدیک به جدار پشتی کایبینت) انتخاب نمائید .

۴_آماده سازی کابل

مقدار روکش برداری کابلی که از سمت مرکز وارد کایینت میشود حدود $3/5$ متر است. مطابق شکل (۶) روکش کابل را برداشته و سپس لوزتیوبها را تمیز نموده و فرایند شماره گذاری آغاز می کنیم . 10 سانتی متر پایین تر از سرلوزتیوب برچسب شماره دار نصب نموده تا کابلها قابل تفکیک باشند. در زمان نصب هر یک از این لوزتیوبها در کاست نیز برچسب شماره دار در 10 سانتی متر قبل از ورودی کاست، مجدداً نصب شود . در پایان کابل فوق را از انتهایی ترین گلند مخروطی به داخل کایینت وارد نموده و سپس مطابق شکل(۵) توسط بست نگهدارنده فلزی (Cable clamp) بر روی ریل افقی پائین کایینت، در محل سه سانتیمتری انتهای روکش بری شده محکم نمایند .

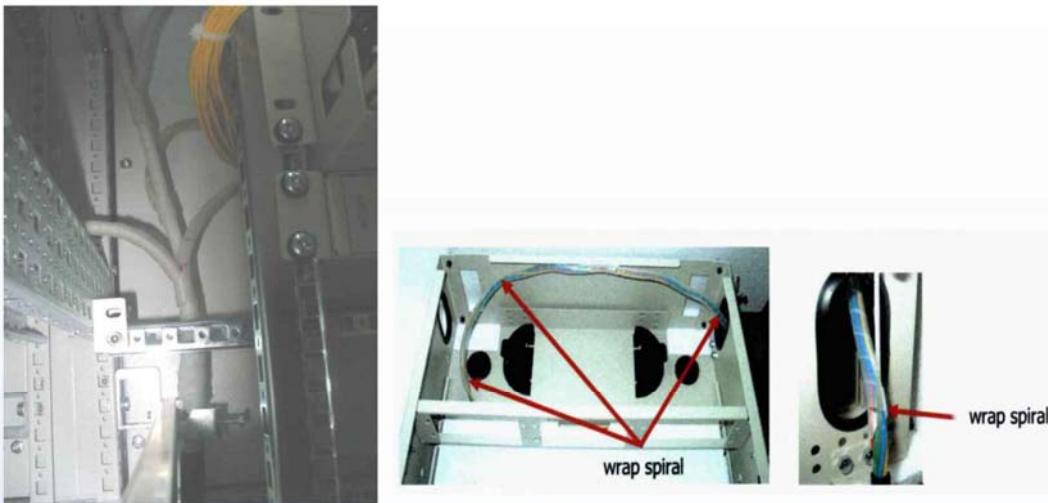

شکل(۸): کابل فیبر نوری روکش بری شده

طول روکش برداری کابلهای خروجی یعنی کابلهایی که به سمت مشترکین خارج می شوند، برای توزیع در داخل کایینت حداقل به میزان $5/5$ در نظر گرفته شود . در صورت نیاز لوزتیوبهای اضافی می توانند مطابق شکل(۳) بر روی حلقه ای فلزی مدیریت عمومی رول گردند .

۵_ نحوه آرایش لوزتیوبهای هلی کال شده کابل ورودی

جهت حفاظت از لوزتیوبها از یک نوار پلاستیکی پیچشی به نام Helical tape استفاده می شود . تمامی لوزتیوبها باید درون این پوشش پلاستیکی قرار گیرند . ((این پوشش نه فقط برای حفاظت لوزتیوبها بلکه به جهت آرایش مناسبتر آنها استفاده می شود)) . باید توجه داشت که قطر داخلی Helical tape متناسب با تعداد لوزتیوب درون آنها انتخاب شود . شروع نصب هلی کالی بر روی لوزتیوبها مطابق شکل (۹) معمولاً از چند سانتیمتر جلوتر از محل روکش بری آغاز و به داخل شلفهای مربوطه تا 10 سانتی متری قبلاً کاست، ادامه می یابند. در محل انشعاب لوزتیوبها به سمت شلف ، هلی کالهای هر شاخه حداقل 3 سانتی متر با هلی کالی اصلی، (over lap) بر روی هم قرار داده شود .

شکل (۹): نحوه نصب نوارهای هلی کالی و آرایش انشعابیو هدایت انها در داخل MFDC

لوزتیوبهای هلی کالی شده ابتدا بصورت عمودی و به سمت بالا راهنمایی و آنگاه لوزتیوبهای مربوط به هر شلف کمی پایین تر از سوراخ جانبی شکل(۹) از دسته اصلی لوزتیوبها جدا و سپس به سمت آن منشعب و وارد فضای داخل شلف می نماییم . فاصله مرکز به مرکز شلف ها از یکدیگر حدود ۱۳ سانتی متر است. که بدین ترتیب فاصله لوزتیوبهای انشعابی از یکدیگر همین مقدار درنظر گرفته می شود. این آرایش را می توان، آرایش درختی نامید که در کایینت های ۱۴۴ شاخه های آن در یک سمت و در کایینت های ۲۸۸ شاخه های آن در هر دو سمت منشعب می شوند .

۶_آرایش و نصب کابلهای خروجی و یا عبوری (کابلهای ONU ها و کابلهای اختصاصی)

مقدار روکش برداری کابل های خروجی در کایینت های ۲۸۸ به اندازه ۵/۵ متر و در کایینت های ۱۴۴ به همان اندازه ۳/۵ متر است . ((طول اضافی کابل در کایینت ها ۲۸۸ به این علت در نظر گرفته شده است که در صورت لزوم از یک راک ۱۴۴ به راک جانبی آن قابل انتقال باشد)) . در ضمن توجه داشته باشید بر روی تمامی کابلهای فضای زیر ODC ، بایستی پلاک شناسائی نصب شده باشد.

از این طول روکش برداری شده، طول لوزتیوبهای Helically فضای داخل کایینت ۹۰ سانتی متر. و طول لوزتیوب جدا شونده لازم جهت فضای داخل کاست ، ۱۲۰ سانتی متر است. پیشنهاد می شود بقیه طول اضافی تار نوری پس از محاسبه این سه قسمت ((یعنی طول استفاده شده در فضای کایینت ، ۹۰ سانتیمتر طول استفاده شده در داخل شلف و ۱۲۰ سانتی متر داخل کاست)) قطع شود .

جهت شناسایی آسان لوزتیوبهای منشعب شده ، اطلاعات آن را بر روی دو قطعه ده سانتی متری نوارچسب تسا نوشته و یکی را در محل انشعاب درختی و دیگری را در داخل شلف ، قبل از ورودی کاست بر روی نوارهای Helically نصب می کنیم .

۷_ساختمان و انواع شلف ها

شلف به نام OCDF به ترتیب برای اتصال کابلهای خروجی سمت مرکز به کابلهای خروجی سمت مشترکین و عبوری در نظر گرفته شده است . شلف OCDF ، شامل ۴ کاست آلبومی و ۲۴ عدد آدپتور FC است که بر روی سه عدد پانل هشتائی نصب گردیده اند. در هر کاست دو عدد حرارتی با گنجایش هر کدام شش کریمپ حرارتی نصب شده است.

۸_آرایش و نصب کابلهای عبوری در شلف OCDF

آماده سازی و مراحل نصب کابل در این شلف نیز مانند شکل (۱۰) همانند کابلهای ورودی و خروجی می باشد اما مقدار روکش برداری آن برای هر دو نوع ۳ متر است . هر دو کابل تنها از یک سوراخ وارد شلف می شوند چون این شلف فقط یک سوراخ ورودی دارد . بهمان ترتیبی که برای کابلهای قبلی ذکر شد، پس از روکش برداری کابل ، لوزتیوبهای مربوطه تمیز و شماره گذاری می شوند ، و تحت نوار پوششی Helically قرار

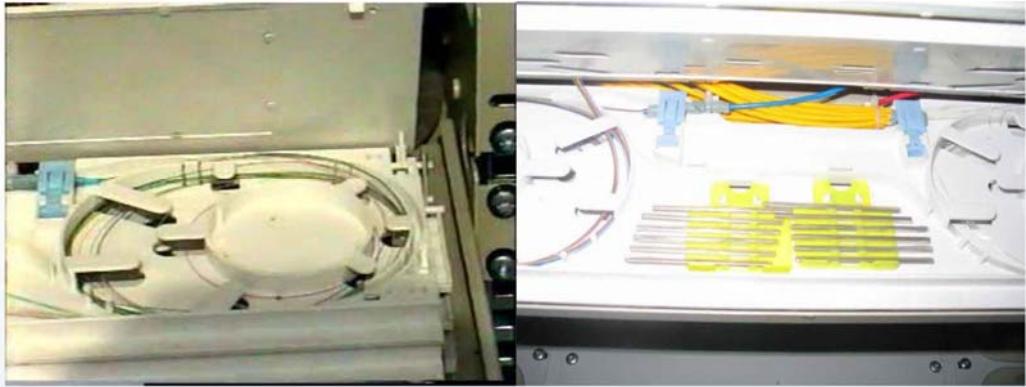

شکل (۱۱): ساختمان کاستهای الومی

می گیرند و بر روی هلي کالاها نوارچسب تسای حاوی اطلاعات لوزتیوبها نصب می شود . پس از یک دور حلقه کردن لوزتیوبهای Helical . آنها را بصورت Butt به طول ۱۲۰ سانتی متر جهت آرایش دهی به داخل کاست ها وارد می نماییم . الندازه تارهای نوری به تناسب فاصله آدپتور از ورودی کاست تغییر می کند .

۹_آرایش کابلهای هلي کالي و پيگتيلها در مرحله ورود و داخل کاست

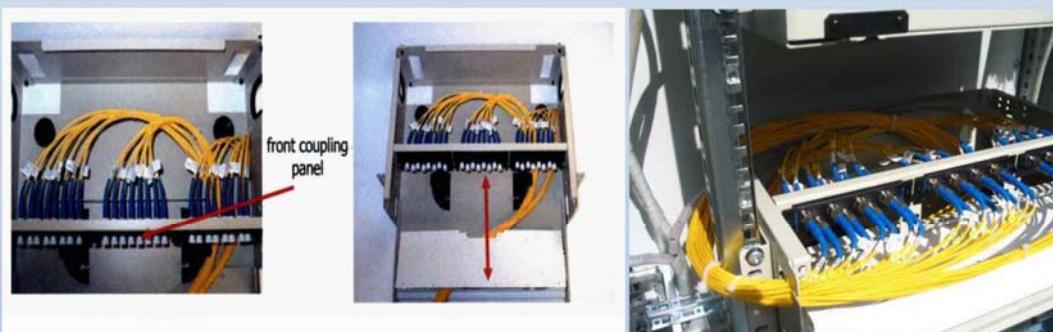
در هر شلف تعداد ۴ عدد کاست قرار دارد که به ترتیب از پایین به بالا از شماره ۱ الی ۴ شماره گذاري نمائیدشکل (۱۱). شماره ۱ و ۲ بمنظور نصبکابل پيگتيلهاو لوزتیوبهای ورودی و شماره های ۳ و ۴ برای کابلهای خروجی سمت مشترکین، در نظر گرفته می شود. دور انتهای دسته لوزتیوبها را در محل یک سانتیمتر قبل از ورود به کاست ، توسط نوار چسب تسا، مطابق شکل (۱۲) به یکدیگر محکم نمائید . دسته لوزتیوبهای فوق را از محل نوار چسب تسا در داخل ابتدای ورودی کاست، توسط بست کمریندی محکم میشوند . در ابتدای سرتارهای نوری مربوط به هر لوزتیوب ، بر چسب شماره گذاري نصب شود و در پایان تارهای نوری در داخل شیارهای سمت چپ کاست، مطابق شکل (۱۲) بصورت حلقه رول می گردد .

شکل (۱۲) نحوه آرایش دهی پیگتیلها و لوزتیوبها در ورودی کاستو شیارهای مربوطه

۱۰_ آرایش و نصب پیگتیل های سمت مرکز

پیگتل هایی که قرار است به تارهای نوری کابل مرکزی (کابلی که از سمت مرکز آمده) جوش داده شوند، ابتدا به آداتپورهای سمت پشت پانل وصل می شوند. برای اینکار بهتر است پانل هشت تایی فوق بیرون آورده شود و سپس کنکتورها به آن متصل گردند. با توجه به وجود سه عدد پانل هشت تایی در داخل شلف، ابتدا عملیات اتصال پیگتل ها برای کلیه آداتپورها به انجام برسانید و سپس باعبور کابلهای مربوطه از محل دریچه های پانل، به فضای پشتی شلف مطابق شکل (۱۳) دوباره آداتپورها را به محل اصلیشان بر میگردانیم. پیگتل های داخل هر شلف برای ورود به کاست، بایستی با یک گردش مناسب آرایش و تنظیم گردد. بدین ترتیب که هر دسته شش تایی بایکدیگر بست کمربندی شده و بطور مستقیم از پشت پانل تا دیواره پشتی شلف (ادامه می یابد و سپس با دسته های شش تایی دیگر توسط بست کمربندی همراه شده و به سمت پایین برگشته و مسیر جهت عکس لوز تیوبها را تا قبل از ورود به کاست ادامه می دهد.

شکل (۱۳) آرایش پیگتیل های سمت مرکز در داخل کاینت MFDC

شکل (۱۴): نحوه آرایش پیگتیلهای سمت مشترکین

برای آرایش دهی داخل کاست با توجه به شکل (۱۲) کلیه دسته کابل‌های مربوط به پیگتل ها تا ۳ سانتی متری پشت گیره کاست ، با قطر ۳ میلیمتر در محل ورودی کاست بست کمربندی می شود و از آنجا تا ۱ سانتی متر بعد از گیره بصورت ۹۰۰ میکرون همراه نوار چسب تسا در داخل گیره داخل کاست محکم می گردند و سپس از یک سانتی متر بعد از گیره کاست روپوش ۹۰۰ میکرون پلاستیکی برداشته شده و با پوشش ۲۵۰ میکرون داخل شیارهای کاست و در محل مناسب رینگ (Ring) می شوند .

۱۱- پیگتل های سمت مشترکین (ONU سایر سازمانها و ارگانها)

بدلیل اینکه آداتپورها برروی پانل مربوطه نصب گردیده اند ، پیگتل های سمت مشترکین به قسمت جلوی پنل (Panel) هشت تابی وصل می شوند و برای آرایش دهی بهتر است کابل‌های مقابله هر آداتپور ابتدا بصورت افقی با دسته های شش تابی به یکدیگر بست کمربندی شده و سپس ، به سمت دریجه جانبی سمت چپ بخش جلویی شلف هدایت و از آنجا خارج نمائیم. در پایان مطابق شکل (۱۴) از پنجره انتهای عقب شلف مجدداً به داخل آن وارد شده و در داخل شلف با آرایش مناسب تا محل ورودی کاست ها هدایت شوند .

برچسب های شماره دار به همان گونه که برای پیگتل های سمت مرکز، ذکر شد می باشند انجام گردد . طول اضافی و آرایش هر دسته پیگیل (سمت مرکز- سمت مشترکین) بگونه ای باشد که در حرکت کشویی شلف ها به داخل و بیرون مانع بوجود نیاید و پیگیل ها نیز آسیب نیافرند . میزان غلاف برداری از پیگتل ها (پوشش ۹۰۰ میکرون) از ماکریم ۱۲۰ cm تا حد مینیمم ۸۰ cm به تناسب موقعیت پیک تیل متغیر می باشد . در محل ورودی کاست یک عدد گیره نگهدارنده درنظر گرفته شده قبل از ورود لوز تیوب ها به کاست باشند قبلاً انها را بوسیله نوار چسب تسا و بست کمربندی به یکدیگر محکم و سپس مطابق شکل (۱۲) توسط گیره نگهدارنده ورودی کاست محکم نمائید.

۱۲_ شماره گذاری

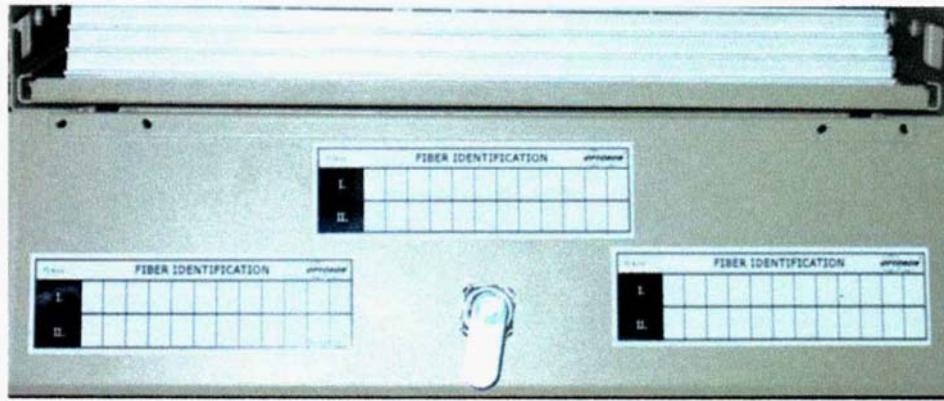
الف_ پیگ تیلها

پیک تیل ها در سه قسمت مشروحه زیر توسط برچسب شماره دار شماره گذاری می شوند .

۱. پشت گلند کانکتور
۲. بین ۵ تا ۱۰ سانتی متری قبل از ورودی کاست
۳. بین تارهای نوری

ب_ اجزاء داخلی کایبینت

در کایبینت های ۱۴۴ بالاترین ردیف شلف OCDF را شماره (یک) و پائین ترین شلف را شماره (ششم) در نظر می گیریم . در شلف اول اولین آداتپور سمت چپ شماره ۱ و در شلف ششم آخرین آداتپور سمت راست شماره ۱۴۴ در نظر گرفته می شود . اولین تار نوری کابل ۱۴۴ به آداتپور شماره ۱ اختصاص می یابد و آخرین تار این کابل یعنی تار شماره ۱۴۴ برای آداتپور شماره ۱۴۴ در نظر گرفته می شود ، لذا پیک تیل های آنها نیز بهمین ترتیب شماره گذاری می شوند .

در کابینت های ۲۸۸ راک سمت چپ که برابر یک کابینت ۱۴۴ است راک اول محسوب می شود و راک سمت راست که آنهم برابر یک کابینت ۱۴۴ است راک دوم بحساب می آید . بنابراین راک سمت چپ بهمان ترتیب کابینت ۱۴۴ شماره گذاری می شود و در راک سمت راست بالاترین شلف شماره ۷ و پایین ترین شلف شماره ۱۲ در نظر گرفته می شود و اولین آداتور سمت چپ شلف هفتم شماره ۱۴۵ و آخرین آداتور سمت راست شلف، شماره ۲۸۸ محسوب می شود به همین ترتیب تارهای نوری کابل ۲۸۸ و پیگتیل های منصوبه شماره گذاری میشوند.

در هر شلف OCDF چهار کاست وجود دارد بترتیب شماره گذاری آنها از یک تا چهار از پایین به بالا است. کابل ورودی از سمت مرکز به ترتیب در کاست های شماره ۱ و ۲ به پیک تیل های هم شماره تارهای خود، جوش می شود . کابلها خروجی نیز در کاست شماره ۳ و ۴ به پیک تیل های تعیین شده در طرح خود، جوش می شوند .

در هر کاست Crimp organizer سمت چپ را شماره (۱) و سمت راست را شماره (۲) بحساب می آید و ترتیب قرار گرفتن کریمپهای حرارتی از بالا به پایین و از شماره ۱ تا ۶ در Organizer سمت چپ و از شماره ۷ تا ۱۲ در Organizer سمت راست در نظر گرفته می شود.

۱۳_تجهیزات و وسایل کار

جهت اجرای کار نصب و راه اندازی کابینت های توزیع کابل فیبر نوری به تجهیزات زیر نیاز است.

۱. جایگاه نشستن مجری جهت اجرای مراحل فوق و انجام عملیات جوش تارها باید بگونه ای باشد که وی براحتی در مقابل هر شلف قرار بگیرد . یعنی صندلی مورد استفاده او باید در محور عمود براحتی تغییر ارتفاع یابد و در محل مناسب تنظیم و ثابت گردد .

۲. یک چادر مکعب مستطیل شکل با فریم آلومینیومی که سقف آن حداقل نیم متر بالاتر از سطح بالای کابینت باشد و بگونه ای باشد که از ورود هر گونه گرد و غبار ، آلودگی و رطوبت به داخل کابینت جلوگیری نماید و روشنایی داخل آن به حد کافی باشد تا بتوان عملیات جوش و تست نهایی تازه ها را براحتی در داخل آن انجام داد .

۳. یکدست کامل آچار آلن

۴. یکدست آچاربکس با سربکس های مناسب پیچ های داخل کابینت